

מ"ת 4391/04 - מדינת ישראל נגד פלוני, ר"ב, א"ש

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 20-4391 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט סימי פרג קימלוב
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	פלוני ר.ב א.ש

החלטה

בקשה לחייב ערבותות שניתנו להבטחת תנאי שחרורו של המשיב 1

- לפני בקשה לחייב ערבותות שניתנו להבטחת תנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני של המשיב 1 ממעצר ביום 28.4.20 על ידי כבוד השופט אלואז עזרורה - עבדאלחים, בית המשפט השלום בקריות.
- בתאריך 13.8.2019 הוגש כתוב אישום כנגד המשיב 1 המיחס לו ריבוי עבירות של איומים, היזק לרכוש במידה ותקיפה הגרמת חבלה של ממש. بد בבד עם הגשת כתוב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום הליכים.
- בתאריך 38.4.2020 הורתה כבוד השופטת עצורה עבדאלחים על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני ברחוב יהודה המכבי 12 בניהירה תחת פיקוחו של מר ר"ב ובהתאם לתנאים הבאים:

המפקח, מר ר"ב יחתום על ערבות צד ג' בסך של 10,000 ₪

המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך של 10,000 ₪ ויפקד סכום של 3,000 ₪ בזמן או בערבות בנקאית.

חתימה על ערבות צד ג' של אדם נוסף בסך של 10,000 ₪. ערבות זו נחתמה על ידי אחיו של המשיב מר א"ש.

בתאריך 3.5.2020 סמוך לשעה 13:20 בעת ביקור המשטרה במקום המעצר בפיקוח, נמצא המשיב לבדו

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בדירה ללא פיקוח המפקח מר ר"ב, המשיב 2 . המפקח טען בחקירותו במשטרת כי רצח להtauורר ולאCOL.

.5. המשיב בחקירותו בגין ההפרה טען כי המפקח יצא את הדירה לאCOL אך בהתאם לדוחות הפעולה של השוטרים עליה על פי האמור בבקשת כי המשיב טען כי המפקח **"נסע לקרוiot הבן שלו לא מרגיש טוב"**.

.6. בדion שהתקיים בפני מותב זה בבקשת לעיון חוזר בתאריך 7.5.20, הוסיף מפקחים נוספים נחקרה הגב' מ"פ שהוצאה אף אושרה כמפקחת נוספת. הגב' מ"פ צינה בדבריה כי היא אינה מכירה את מר ר"ב וכי מעולם לא היה בדירה בה היה המשיב עצור בפיקוח אלקטרוני.

.7. לאור האמור, עתודה המasmaה לחילוץ ההפקדה הכספיית בסך של 3,000 ₪ וכן התchiaיות עליה חתום המשיב ועליה חתום המפקח מר ר"ב וממר א"ש בסך של 10,000 ₪ כל אחת.

.8. הדיון בבקשת זו נדחה מעט לעת על מנת שניtan יהיה **לקויים** את הדיון בנסיבות המשיבים 2 ו- 3.

.9. בדion טען ב"כ המשיב 1 כי מכתב הערובה עולה כי לא פורטו התנאים המלאים כפי שעלה מהחלטת כבוד השופטת זעורה عبدالחלים והפנה להחלטת כבוד השופטת ביתון פרלה במ"ת 17-51374 מדינת ישראל נגד בן חמו. כמו כן טען ב"כ המשיב 1 כי המשיב עמד בתנאי השחרור ותנאי הפיקוח שהוטלו עליו, לא הפר את התנאים באופן יזום כלשהו לפיקח ביחס כי הערכיות והפיקדונות לא יחולטו.

.10. המשיב 2 אמר בדבריו כי המשיב 1 היה נכון וכי נאמר לו כי זאת רק שאלה של זמן עד שייהיו מפקחים אחרים. כמו כן אמר המשיב 2 כי הוא נתון בחובות כבדים וכי אינו עובד וכי רعيתו עומדת על סף פיטוריון מעובדתה. הוסיף ואמר המשיב 2 כי בלילות הוא אוסף חייות וקונה לחם וחלב. המשיב 2 אמר כי בתום לב נסה לסייע למשפחה המשיב 1, משפחה שהוא מכיר וכי לא רצה לפגוע באיש.

.11. המשיב 3 אמר בדבריו כי פיקח על המשיב 1 וכי הוא לא הפר תנאים והוא ממושמע. באשר למשיב 2 אמר מר א"ש כי הייתה אי הבנה וביקש להימנע מחילוץ הערכיות.

.12. ב"כ המבקשת חזרה על האמור בבקשת וטענה לעניין כתוב הערכות כי הערובה חתומה על ידי המשיב 2 בכתב ידו וכי המשיב 2 ידע על התchiaיות ועל התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט.

.13. לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועינתי בחילוטות שיפוטיות קודמות ובהשתלשות העניינים מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשת המבקשת בחלוקת.

14. סעיף 48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), התשנ"א - 1996 (**להלן: "חוק המעצרם"**), שכותרתו: "תנאי השחרור בערובה" קובע את התנאים לשחרור בערובה, בהן ביחס לחשוד, הוא לנ羞ם והן למי שהוושעו בעבירה ומਮtanין להכרעה בערעו. על-פי סעיף זה:

"שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייצב לחקירה, לדין במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלבש הליכי משפט; בית-המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון, לרבות...."

15. סעיף 51 לחוק המעצרם, שכותרתו: "תוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה" קובע את סמכות בית המשפט להורות על חילוט ערבות של משוחרר בערובה, בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, בזו הלשון:

"(א) שופט הדין בעניינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, רשאי להורות על חילוט הערבות, אם הتبגשה עילית מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.

(ב) נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי ולא ניתן להביאו לפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות.

(ג) בקשה לחילוט ערבות שנייתה על ידי ערב לא תידוע אלא אם כן ניתנה לערב הזדמנות להשמע את טענותיו".

16. שחרור אדם בתנאים מגבלים נועד להבטיח הגנה על ביטחון ושלום הציבור ממסוכנות הנשקפת ממנו וכן לצורר הבטחת התיאצבותו להמשך ניהול משפטו או ריצוי עונשו. תפקידם של המפקחים, שבמקרה זה גם מדובר בערבים לוודא כי המפקח מלא בדוקנות אחר התנאים שהוטלו עליו במסגרת שחרורו ובמקרה של הפרה לדוח על כך מידית למשטרת ישראל. ככל שהופרו התנאים על המפקחים לדוח לרשות שם לא כן חוטאים לתפקידם . ראו בעניין זה : **בש"פ 6747/13 אור דורני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.1.14) שם נקבע כי:

"יחס סלחני מדי להפרות של תנאי שחרור עלול לעודدن בעקיפין, ובכך לפגום ביעילותו של מוסד השחרור בערובה, שנועד להגן על חירותו של הנאשם (ראו עניין חוסאם, פס' 14; בש"פ 980/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 15 (2.8.2012); בש"פ 3239/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, פס' 13 (13.5.2008))." (שם פסקה 11). בע"פ 6978/09 פרנק מטודי ואח' נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2.3.10 סיום החלטות יכול בית המשפט על השיקולים שישקלו לעניין חילוט ערבותות וקבע כי: "בבואה לקבוע את תנאי השחרור". (שם, פסקה 12).

על בית המשפט ליחס משמעות למדובר של ערבותות בנסיבות בו מופרת חובת הפיוק והדיווח, שכן התוצאה תהיה כרנסום בחוסנו של מוסד הערבות.

17. בעניינו, כל אחד מהმפקחים חתום על כתב ערובה, בהתאם לסעיף 49 לחוק המעצרים, ואולם אצין כי הפרטיהם לא פורטו בכתב הערובה כנדרש אם כי רשם כי על המשיבים למלא אחר התנאים שנקבעו בהחלטה. כמו כן המשיבים נקבעו בדיעו בו ניתנה ההחלטה ואצין כי שוכנעתי בהליכים הנלוויים בתיק זה כי ידעו בבירור מהם תנאי הפיוקה האלקטרוני וכי את הטענה בדבר "אי הבנה" יש לדחות על הסף. אמנם ראוי היה כי כל התנאים שנכתבו שנקבעו בהחלטה יוצינו בפירוט בכתב הערובה והגמ שנפל לכוארה פגס בכתב ההתחייבות עליה חתמו המשיבים הרוiani סבורה כי ניתן להורות על חילוט הערבויות וכי גם זה לא נופל לשורשו של עניין שכן לא יכולה להיות מחלוקת כי התנאים היו ידועים למשיבים כולם. איני מקבלת כלל ועיקר את טענת המשיב 1 לפיה המשיב 2 הוא זה שהפר את התנאים ולפיכך אין מקום להורות על חילוט יתר הערבויות. המשיבים 1 ידע היטב כי המשיב 2 הפך את התנאים וחירף העובדה כי לא יצא את מקום הפיוקה האלקטרוני, הרוiani שהיא עליון לנקודות בפעולות הנדרשות, להודיע המשיב 3 כי יותר ללא פיוקה ולא להתייחס בשווין נפש לעובדה כי הופרו תנאי הפיוקה האלקטרוני.

18. אחראותם של המפקחים לוודא כי המשיב 1 מלא אחר התנאים המגבילים שהוטלו עליו הינה בחזקת "ביחד ולחוד" כפי שאף צוין במפורש בכתב הערובה, דהיינו, כל אחד מהמפיקחים נטל על עצמו הן אחראיות אישית והן אחראיות קולקטיבית ולפיכך אני סבורה כי יש מקום להורות על חילוט באשר לכל אחד ואחד מהמשיבים. התרשםתי כי המשיב 2 מר ר'ב, ביקש לסייע למשיב 1 מבלי שהבין את גודל האחראיות המוטלת עליו וසמן ככל הנראה על המשיב 3 אחיו של המשיב 1 מר א"ש. חרב זאת, מקום בו בית המשפט לא יתנו ביטוי בהחלטותיו כי יש שימושות לערבויות כספיות שנעודו להבטיח קיום תנאי שחרור,ibia הדבר בסופו של יומם לפגעה ביכולתו של בית המשפט לשחרר עצורים לחילופות שפוגעתן בחירותם פחותה וזאת בהיעדר כלים אפקטיביים להבטחת תנאי השחרור.

19. לאור מצבם הכלכלי של המשיבים ולאחר ששמעתי את דברי מר ר'ב כי אינו יכול לכלכלי את עצמו ואת בני משפחתו ועל המצוקה הכלכלית שהוא נתן בה, אתחשב בסכום החילוט ואורה על החילוט באופן חלקי ומדוד.

20. לפיכך, אני מורה על חילוט חלק מההפקדה הכספיות שהופקדה על ידי המשיב בסכום של **2,000 ₪** והוא לטובות אוצר המדינה. יתרות סכום ההפקדה תוחזר למשיב 1 בכפוף לכך שאין כל מניעה אחרת על פי דין.

אני מורה על חילוט של **2,000 ₪** מתוך סכום הערבות שחתם עליה המשיב 2. הסכום ישולם בתוך 90 ימים לטובות אוצר המדינה.

אני מורה על חילוט של **2,000 ₪** מתוך סכום הערבות שחתם עליה המשיב 3. הסכום ישולם בתוך 90 ימים לטובות אוצר המדינה.

מציאות בית המשפט תמציא החלטתי לצדדי.

ניתנה היום, ג' כסלו תשפ"א, 19 נובמבר 2020, בהעדך

הצדדים.